

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra den 1ste April 1864 hævedes i Genhold til Loven af 4de Juli 1863 de hidindtil paa Skibsfarten hvilende Rastpenge, Fyrtøge og Skibsklaringsportler, istedenfor hvilke Afgifter der paa Skibsfarten lagdes en samlet Skibsafgift, som svares saa vel ved Indklarerung som ved Udklarung, og som i den indenrigske Fart fastsattes til et Beløb af 4 β for hver Ton, som det ladede eller loskede Gods bestuved.

Da de Indvendinger, der kunne gjøres mod den i Skibsafgifterne liggende særlige Bestatning af Godstransporten til Søs, særlig gjælde den indenrigske Skibsfart, er der vistnok al Anledning til at søge denne Byrde fjernet, saa meget mere som den indenrigske Smaaafskibsfart stadig trykkes mere og mere ved Udviklingen af de nyere Kommunikationsmidler, Jernbaner og Dampskibe, der forøvrigt ogsaa indbyrdes stærkt konkurrere.

Ved Behandlingen i Rigsdagsamlingen 1871—72 af det den Gang af Regjeringen forelagte „Forslag til Lov om Skibsafgiften“ var der Enighed i begge Thing om Ophævelsen af Skibsafgift i indenrigsk Fart, ligesom Udtalelser i denne Retning fremkom i sidst afvigte Rigsdagsamling i Folkethinget under Behandlingen af Indstillinger og Forslag angaaende de til Thinget indkomne Andragender. Forslaget gaar derfor ud paa at ophæve Afgiften for den indenrigske Fart og da tillige for den med samme ligestillede Fart.

De samme Grunde, som have fremkaldt Forslaget om Afgiftsfrihed for den indenrigske Skibsfart, tale ogsaa for at frigjøre Farten mellem Steder i Indlandet og de nærmest liggende fremmede Ryststrækninger. Et hertil sigtende Forslag er derfor optaget i Lovforslagets § 3. Det bemærkes herved, at efter Loven af 4de Juli 1863 § 56, III. behandles allerede Farten mellem Kjøbenhavn, Helsingør og Kjøge samt disses Tolddistrikter paa den ene Side og Steder i Sverig beliggende mellem Kullen og Fjalsterbo paa den anden Side som indenrigsk Fart. Ved en med Sverig under 22de September 1871 truffen Overenskomst er den samme Fart fra 1ste Oktober s. A. ogsaa fra svensk Side bleven behandlet som indenrigsk, ligesom begge Regjeringer ved nævnte Overenskomst enedes om at søge denne Behandling gjenfaldig udvidet til at komme Farten tilgode paa og fra hele den svenske Ryst-

strækning, der omfatter Helsingborg, Landskrone, Malmö og Trelleborg Tolddistrikter.

Med Hensyn til den foreslaaede Afgang til begunstiget Behandling af Farten mellem Vestkysten af Fyen m. m. og den ovenfor liggende Ryst, er det maaske ikke overflødigt at fremhæve, at Motivet til at behandle denne Fart som indenrigsk er det, at Afstandene og de Varetransporter, der her kunne faas for Fartøierne, og altsaa ogsaa de Fragter, som her kunne fortjenes, med ligesaa megen Føie kvalificere dem til Afgiftsfrihed som den almindelige indenrigske, samt at dette Motiv ikke gjælder for de i Lovforslaget nævnte Tolddistrikter, naar Tølen er om Farten paa Sjælsborg eller sydligere Handelsbyer, idet Varetrafikken med samme har en anden Karakter, og en Begunstigelse af enkelte Byer i dette Forhold vilde have en virkelig Betydning for Byen som Handelsplads i Modsetning til andre Byer. Ved Betegnelsen „den ligeoverfor Middelfart, Alsens og Faaborg samt Vro liggende Ryst“ er kun ment den virkelig ligeoverfor liggende Ryst, hvis Udføringsprodukter til Fyens Vestkyst og omvendt, saalænge Samfærdselsforholdene ere som nu, vanskelig kunne blive andre end de, som ellers ere Gjenstand for Forsendelse imellem indenrigske Ryster. Farten paa Als og Slesvigs Ryst Nord for Als har ingen Betydning for Kolbing og Fredericia Tolddistrikter, der ere bleve nævnte som formentlig ligeberettigede med de syenske Steder, hvad ogsaa fremgaar af et fra Skibsførere i Fredericia indkommet Andragende om denne By's Inddragelse under denne Bestemmelse i Lovforslaget, forsaavidt dette tilkjendegiver, at det er Farten paa de sydlige Handelsbyer, som Vægten særlig ligger paa.

Det skal endnu bemærkes, at det Beløb, der ved den indenrigske Skibsafgift indflyder i Statskassen, kan efter Gjennemsnittet af Indtægten i Kalenderaarene 1874—77 anslaaes til c. 70,000 Kr. Man savner vel tilstrækkelige Data til at angive, hvilket Beløb Statskassen hidtil har oppebaaret i Skibsafgift af den udenrigske Skibsfart, som efter det foreliggende Lovforslag vil i maaske behandles som indenrigsk, men Beløbet maaske kun at være forholdsvis ringe. Det foreliggende Lovforslag vil saaledes i finantsiel Henseende ikke have nogen større Betydning for Statskassen.